

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán külvé.
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2, fél évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 — „ — „ — „ — „ — „
 Egy év szám 10 „
Előfizetési pénz a minden közlemény:
 Főpénz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.
Előfizetheti helyben:
 Teleki K. Lajos és Csathy Károly könyvkereskedésben a a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok után.

Hirdetési díj:
 Őshasos példányon 6 fr.
 Nagyból terjedelmű, mint szintén több izetű hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: Minden beiktatásért külön 30 kr.
 „Nyit-tér“-en megjelölt közlemény 6-hasas sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentellenl beküldött hirdetések nem vétettek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adnak vissza.

Merre álljunk?

○) A kik közelebb állnak a forráshoz, azt mondják, hogy Beust gróf a francia-porosz háború kezdetével annak folyamata alatt is, különböző áramlatok befolyása alatt állván különböző irányok felé hajolt; szóval, nem mutatott határozott politikát; mert egyszer a francziákkal kívánt szövetekezni, más alkalommal, hogy ezek lesznek a győztesek, aztán, kivált a sedani katasztrófa óta a porosz szövetség felé hajol, midőn látja, hogy a német fegyverek keresésében; legújabbban ismét francia-magyar osztrák-orosz szövetség rém híre is kering, mely mint a kísérletet ijeszti az embert; bár nem tudni, ha vajon Beust gróf ennek barátjává szegődheték-e, midőn csak legközelebbi mutatóit jó arcazt a porosz-osztrák szövetségnek?

Lehet hogy ezen határozatlanság szerepeket játszása, az iszonyú következményeket magában rejtő jelen időben, inkább érdeme Beust grófnak, mintsem érte még valódni lehetne.

Lehet, hogy a semlegességet csak is ilyen jánusi arcmutatásokkal, csak is ily balánczissal lehetett az osztrák döntő körökben megteremteni.

S akár Beustnak, akár Andrásynak mive volt a semlegesség terén maradás kereszttüvelte: el kell ismerni — s a körülmenyek későbbi fejlődése legelőször bizonyították szolgáltatja erre — hogy emmel bölcsebb politikát nem követthettek.

Hanem alkalmasint közel van az idő, midőn sokkal nehezebb lesz, megállani az európai áramlatok ellenében, mint eddig történt.

A béke előhírnökei tüdőezni látszanak, s a véres háború rombolása még csak most látszik a dűh, a barbarissmussal jelleget magára öltetni akarni; s nem lehetetlen, hogy egyik vagy másik hatalmasság vagy önmaga, vagy szövetségében másokkal, egyik vagy másik részre fog állni; a mikor az európai háború kezdetét veszi; s félni lehet, hogy az, ki a cselekvés terére nem lép, elleneségek tartatik mindkét fél által, s a semlegességi állás lehetetlenné, vagy legalább iszonyuan megnehezítve lesz...

„Törvényszék” s dolog, hogy a magyar kormány, mely, fájdalom! még most sem járhat maga lábán, hanem az osztrák államfőiről járszalagán vezeteti magát, — élethálóküzdmelet kell vinnia a békének az országban továbbra is fenntartása, és a semlegesség megőrzése iránt.

Egyik vagy másik féllel kaczerkódás, a folytonos ingadozás, a különböző áramlatoknak pillanatra engedés, majd ismét gyorsan ellenkező irányba fordulás: sem a kellő méltóságot meg nem adja a nemzetnek, sem gyakorlati hasznót nem vonhat maga után.

Hanem igenis, férfias dolgokat fog tekinteni, kinyilatkoztatni, hogy a Magyar-osztrák birodalom el van határozva, semlegességét minden irányban s minden áron megőrizni, mivel érdekei, alkotmányja fejlődése s a multban kapott sebek, mulhatlanul ezt igénylik.

Az ily határozott nyilatkozatot, az ily indokolt helyzetet az ellenfelek is megértik, és becsületesebben fogják találni; míg az örökös kétoldalú kaczerkódás nem hogy barátokat nem, sőt épen ellenségeket támaszt.

Különösen Magyarországnak minden áron békére van szüksége.

Mert hódító politikát nem üz, izzni nem képes, de nem is akar.

Mert készületlen is; s sok idegen orvos — félő — addig találja kurozsolni, hogy

ten. Megjelen minden hó 15-én és 30-án. Előfizetési díj egy évre 3 frt, 8 hóra 2 frt, 4 hóra 1 forint.

— A „Közp. vasuti közlek. közl.” 1-ső száma megjelent Pesten, Tettau Lázár szerkesztése mellett. Megjelen minden szerdán. Előfizetési díj egy évre 8 frt, fél évre 4 frt.

— „Kis Ujság” című alifülségi hetilap jelent meg Pesten, Dolnay Gyula szerkesztése mellett. Előfizetési ára egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, évenként 1 frt.

— Bécs, szept. 19. A prágai királykoronázás alkalmából, s. Venczel koronájával, egy új lovagrend felállításra van kitalálva helyezés. Thun Leo gróf, hírszerint, cseh kir. kancellár lesz.

— London, szept. 29. A „Morning Post” Oroszország készüldéseiről szólva, azt véli, hogy ezek Törökországot illeik, de Oroszország a német egységet is fenyegetőnek találhatná. Angoloknak — mondja a „Morn. P.” — mindenesetre készen kell lennie, állásának megvédésére a keleten.

— Bécs, szept. 30. A csehek házával fogadják a királykoronázást, de visszautasítják a reichsrathválasztásokat.

— Pétervár, szept. 29. Ferencz József császár személyes levelezésbe állott az orosz cszarral, kinek Csochek újban megint levelet hozott Bécsből.

Francia-porosz háború.

Debreczen, okt. 1.

— **Strasbourg capitulatioja** képi még mindig az utóbbi napok hadi eseményeinek legfontosabbikát. Mint magán hírek jelentik Ulrich thnek, katonai tekintetből vol a város kapuként a régi szándékát, hogy a város bukása után a citadellába vonuljon, ennek összevételére folytatni ki nem vehető. Az ostrom történetére vonatkozólag következőket emelünk ki. Már közvetlenül a wörthi eséta — aug. 6. — után, a bádeni had szept. megkezdte a vár ceratúráját. Augusztus 11-től 17-ig maga a hadosztály állt a vár körül, Bayer tábornok vezetés alatt. Aug. 14. az utóbbi elmozdítottat s Werder porosz tábornok nevezetett ki az ostromló hadsereg parancsnokává, mely a badeni, a porosz első tartalék — és gróda honvéd hadosztályokból, az ostromtűzérőkből, a technikai csapatokból állt. Később nevezetesen szaporított, főleg württembergi csapatok által, úgyhogy az ostromló sereg száma 50—60,000 főnyi katonára ment. Decker tábornok volt az összes ostromtűzérő főparancsnoka, Mertens tábornok a főmérnök. Csak a porosz csapatok megkeresése után volt a szoros ostromvár keresztülvétele, mert a francziák kevés offenzív tevékenységet fejtettek ki. Milyet a porosz ügyek felvételére állítva, megkezdődött a város lövetése s iszonyu barbársággal majdnem szakadatlanul folyt annyira, hogy a porozok csak romlalmagtámadt annak idején leirtuk volt. Strasbourg bukása valószínűleg a többi essasi város Schlatstadt, Uj-Bréisknek bukását s az egész Elzász megszállását is maga után vonandja. Megjegyezzük még, hogy Ulrich Strasbourg védője 1802-ben Pflazbourghban született s hatvannyolc éves koráca nara nagy erélyt fejtte ki a vár védelmében; Decker porosz tábornok az ostromló sereg parancsnoka 1808-ban született.

— **Az orsz. jogászgyűlés** szept. 29-iki ülésében a közjegyzőségnek behozása elfogadottól elő körülírású, hogy az a bíróságát és ügyvédségtől egészen elkülönített önálló közigazgatás legyen; a közjegyzők csak a törvénynek legyenek alárendelve, az állalk. hatáskörükön belül fölött okmányok közokirati erővel bírjanak. Továbbá, az ügyvédség rendezése tárgyában az osztály azon megállapodása elfogadottat, mely szerint elkerülhetlenül szükséges, ügyvédi rendtartásnak a szabad ügyvédeké elve alapján, a szakképzettségről kellő gondoskodással, törvény útján behozatala oly módon, hogy az ügyvédi kar vezesse a fegyelmi eljárást, csupán a legfőbb törvényeknek alárendelt bizottság által; ügyvédi díjszabály alkotásának szükségessége is kimondottat. A halálbüntetés eltörlése elfogadottat 105 szóval 80 ellenében.

— **A „Nepvezér”** című népközpont is előkészítült politikai képes folyóirat, Tölvölgyi Titus szerkesztése mellett, ma indul meg Pesten, a mint azt III. Napoleon országjárása óta neveztek. Hajai fűrtök, orra nagy és hajlott, szemek kicsinyek, s a ravasszág kifejezésével telve, szája alig látható, mert azt a bajusz csaknem egészen elfedi. Novése kicsiny, törzse lábához képest hosszú, lábai igen rövidék, úgy hogy ilye sokkal nagyobbknak látszik, mint ha áll,

Ha valaki III. Napoleont valaha fölülagosan látta, megesküdnek rá, hogy ez, és Petri é kéme egy és ugyanaz a személy. De ha közelebbről meg szemléljük és mozdulatát megfigyeljük, mégis vesznék észre valami különbséget.

— **„Tagblatt”** szerint: Mindenek előtt azon kombinatótól előterbe, hogy Ulrich tábornok Napoleon császár mellett nyilatkozott: a

szár szerepében kellett volna töltenie a titkok kialsni.

— **Épen azelőtt** való napon, a mint Louis a hotel garuba ment, Napoleon császár valami személt tartott, s Ludwig egészen közelről látta őt, úgy hogy a mint hozzá Louis belépett, azt hitte, hogy ebben a császárt ismeri fel.

— **Jó emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

nyomasztó állapotból kiszabadítják, de egy európai háborúnak alapját vetik meg.

— **Ez az, a miért** Austria-Magyarországnak Thiers küldetésének eredményére nagy súlyt kell fektetnie, hogy ha a nem átvál járó európai háború a készsöbön áll, tájékezassa magát, minő terepen vehesse meg lábat.

— **Vajha addig**, míg a kitörő nagy események hazánkat is a cselekvés terére szállítanak, Osztrák-Magyarország belállapota teljesen rendezhetővé válik; mert e kétezer cselekedő álló Osztrák-Magyarország legfőbb szövetségeseit nem annyira a kihalhatalmak valamelyikével való szövetségében, mint inkább a belterületen lakó népek kioldozására várható összható erőfejezésben kell keresni. E nélkül sován jövő áll előttünk, melynek viharait nagyon bajos lesz fejünkkel elhárítani! —

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban, hogy önmagával kipuhatom tartózkodási helyét. Ezért hivattam ön Párisba. Mondjon el tehát nekem mindent a mit felőle és születésének körülményei felől tud, s ezért oly jutalmat fog kapni, mely legmerészebb óhajait is felül haladja.

— **Az emberem**, mondá az álcászár belépte után, már bizonyosan megmondották önnek, menyire érdeklődöm ön iránt és fogadott fia iránt, kit ön 1832-ben vett magához. Alapos okom van azt hinni, hogy ez, boldogemlékeztető unokatestvérének a fia, s miután én azt nem engedhetem, hogy ő születésének tiktát meg ne tudja, és hogy szükségét szenvedjen, fellettem magamban,

mind, még azok is, kik az erdőhöz fognak me-
neztetni, és fognak begyakorlani, s csak
későbbi rendeltetésre, mint begyakorlottság
fognak az erdőhöz küldetni. Így hát még sem
maradnak hon, hanem azok is az ország ha-
ráin tul küldetnek.

* Kínutatás a debreczeni ipar és keres-
kedelmi bank szeptember havi forgalmáról. Be-
vétel. Pénzkészlet aug. 31-vel 8624 frt 89 kr.
Kifizetett váltók után 135,595 frt 34 kr. Kifizetett előleg után 2098 frt. Kamat után 2691 frt 20 kr. Pénztárgy kibocsátás után 1109 frt. Kamatozó betét után 25,446 frt 80 kr. Ercepénz eladás után 1894 frt 6 kr. Értékpapíreladás után 14,693 frt 15 kr. Raktárber — frt — kr. Költség után 13 frt 90 kr. Folyó számla után 37,710 frt 45 kr. Kötvény után 200 frt. Jutalék után 20 frt. Részvényátírás után 2 frt. Nyomatvány után 2 frt 30. Összesen 233,202 frt 9 kr. — Kiadás. Tiszti és szolgálatokra 453 frt 33 kr. Leszámlított váltókra 124,137 frt 32 kr. Leszámlított előlegre 7643 frt. Kamatfizetésre 341 frt 66 kr. Pénztárgy beváltására 22,302 frt 15 kr. Ercepénzvásárlásra 875 frt 30 kr. Értékpapír vásárlásra 13,173 frt 60 kr. Raktárberbe 142 frt. Költségre 38 frt 74 kr. Folyó számlára 48,524 frt 24 kr. Szelvénycsere 121 frt 3 kr. Adóvisszatérít. 3 frt 62 kr. Idegen pénztárgy vásárlásra 5000 frt. Pénzkészlet okt. 1-re 8246 frt 10 kr. Összesen 233,202 frt 9 krajczár.

A Debreczeni ipar és kereskedelmi bank.
* Az indóházban a reggel utáni akarok ugyan meg is fagyhatnak, ha a dologon segítve nem lesz. — Ugranis váróterem csak egy van, az I. osztály, s az azt első osztályban utazóknak nyitják ki, de előbb fel kell költönni a kaput. A II. és III. osztály városi termek pedig átterem az egyszemélyi, s ezeket a pinczermestert csak a vonat érkezése előtt pár perccel nyitja ki, s így a közönség addig, ha úgy teszik neki, fagyolhat ki a szabadban. Elvárjuk a pályafelügyelőt, hogy a bejött segítő fog.

* Téli elhelyezésre városunkba a 4-ik tízezered 2-ik útjé fog nem sokára megérkezni. Ezen kívül a mint biztos forrásból értesítünk Magyarországon a következő városokban lesznek türekek telére elszállásolva. A 4-ik tízezeredől az 1-5-ös útig Szolnokon, a 3-ik útig Aradon, az 5-ik tízezeredől az 5-ik útig B. Gyarmaton, a 6-ik Jászberényben, a 7-ik Miskolcon vagy Egerben, a 8-ik Sz. Endrén, a 9-ik Szegeden, a 10-ik Pétegyházaán, a 11-ik Kecskemén, a 12-ik Vácson. Lesz tehát módja az országban bármelyi a csatágyógyokat.

* Broche Fridrik hegedűvirnóz. ki egy izben a casino termében városunkban is hangversenyzett, azóta igen elárvult állapotra jutott, mert néhány nap előtt elrongyolva, oly

öltözötben jelent meg a városban, hogy a szemérem iránti tekintetből bókierésére elkerülhetlenné lett. Most még mindig a város házáán van, s ott is lesz, míg tisztaságos ruházatáról és tovaszállításáról tühét módó gondoskodva nem lesz.

* Pórtai miseria. Egy levél érkezett szerkesztőnknek egyik tagjához, mely 29-kén d. u. lett N. N. urnak „Poste restante pályaudvar” Debreczenbe címzettel — Nyiregyházaán feladva, s a levél épen azért volt a pályaudvarba poste restante címzelve, mert arra, mi benne foglaltatott, még 29-kén este — ma, okt. 1-jén reggel kaptak azt meg a levélhordó által, tehát harmad napon, épen annyi idő alatt, mint Augsburgból az Allgemeine Zeitung hozzánk érkezik. No erre el lehet mondani, hogy gyönyörű egy postakezelés. Felhívjuk rá a n.-várad postakérellet igazgatójának figyelmét.

* A 30. gy. serezed 3-ik zászlója a Pavillon kaszárnyából a városba magánházihoz szállítottatott át. A Pavillon kaszárnyában ezek helyére a 39-i gy. serezed most beru-
kolt újonczai szállítottatottak el.

* Medgyessyt az utcai serepedés felügyelőjét, pár nap előtt egy megvadult tehén az utcán veszélyesen megsértette. Most már jobban van.

* Fehér Hermannak a nagyerdei fürdő jelenlegi bérletének bérlete a hó végén le fog járni, s a fürdő más kezébe megy át. Fehér ugynevezett bérleti fürdő jégkelet is hozott szokásba, s ezzel tulajdonosait figyelmeztetjük, hogy még meglevő jégkeletet a hó végéig használják fel, mert azok nov. 1-től kezdve nem lesznek érvényben.

* A velencei cireus tegnap elbontott a Várad-utcán, s valószínűleg a vásártérre fog felállítani.

* Két furia. G. Gy. né és lánya mint háztulajdonosok valami haszontalanságon a nálok bérben lakó M. J. adóbehajtó biztossal pár nap előtt összeszórtak, ráolantak, s később több súlyos sérülést ejtettek karján. Az ügy a büntető törvényszék elibe van átvéve.

(D.-y.) Szünyörgyalom. Szept. 29-én a pontonál felvetett 66 db sürgöny, megérkezett és kézbesített 77 db, felvetett 286 db, kiadott 286 db, összesen 715 db.

Színházi szemle.

— Szerdán, szept. 28-án 6 fősége József főherceg tiszteletére a színház teljes kiváltságát mellett díszelőadás rendeztetett. Előadatok Souppé „Pajkos diákok” operette, 1. felv., azután a „Tekelő” utolsó felvonásának végjelenei a tündérpalotával. A két darab közti Szomolnok E. és Horváth Károly komoly kötetet lejtettek. — Az operetben ezután majdnem

mindenmágn szerep a legkitünőbb kézzel volt. A két diákok Tannerné és Blaháné, a szerelmeseket Mándokyné és Dalnokyné, Fleckert Dalnok személyesítették. Az est dícsősége Mándokyné és Dalnokyné illo, — a ketős oly nagy szerzetien sikerült nekik, hogy még maga a magas vendég is tapsolt. Blahánának az olasz dallam ma egyáltalán nem sikerült. Tannerné kitünően érvényesíté gyönyörű mezzosoprán hangját. Egyid, mint Geier annyira ismeretes már, hogy ő róla alig lehetne valami új dicseget írni. Dalnok igen helyes felfogással s meglehetősen sikerülten adta Fleckert, de tudja is, ten, e szerepben már annyira megszokta közönségünk jobban játszott volna is, még sem nyerte volna meg a bizottság és megérdemelt elismerést. — Szomolnok és Horváth, valódi művészettel táncolnak, s osztalan tetszésregrészesültek. A „Tekelő”-béli tündér-palota megvilágítása nem a legjobban sikerült. — A házszólóság megelt. — József főherceg 5 fősége kúgyeskedett az előadást mindvégig jelenlétével szerencsétlenül.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a complot végzavai voltak: „Hamvat, hamvat!” A fizta bevétel a színházban ez estén 329 frt 50 kr. volt. A közönség teljes számmal jelent meg.

— Csütörtök, szept. 29. Székty József felszázados jubileumát adatot, „Szabad kórnem nagysám” vigj. 1. felv. Ezt követé a „Czigány” népszimulból egy tórédék. Ezután „Garibaldi” bohózat, s végül egy tórédék a Reimond-féle „Paraszt mint dusból”. A két vigjátékot olvasóink már jól ismerik, igen mulattató az mindkettő s az elsőben Poltényiné valódi művészettel játszott, s Beresényi is helyesen alakított. Garibaldiban Vizvári tetszett. Poltényi Garibaldit a családóság hűen maszkírozta. A Czigány egy jelenetében a vén Székty a felszázados színez lépett fel. Szegény öreg, a mint belépett csak úgy omlott rá a virág és koszorú, — a zineg padról is bocsátottok fehér pütlükre le egy, mely bizonyosan a tisztelői által számára gyűjtött öszegget tartalmazta. Szegény öreg, annyira elérzékenyedt, hogy ajkai csak érthetetlen rebegtek valamit, s lábait inogtak. Ekkor Mándoki lépett fel, egy vánkoston babérokort hozott, s a pályatársak nevében igen megható szavakban köszöntötte fel a vén színezet, minek végzetével a mi kedves Székty bátyánk sírva borult a fiatal színez nyakába, s azt coram publico úgy öszvevissza csókolta, hogy csak úgy czuppogott. — A vén cigányt az öreg ur, most is kitünően adta, s a „Paraszt mint dusb”-ban azt is megmutatta, hogy hangja — volt, — s egy rögtönzött complotet a közönség roppant tapsa és éljenése közt vett buscút azon deszkáktól, melyek oly sok tüv. set, de egyuttal hírnevet, dícsőséget is teremnek. Utolsó szava, mit a zokogástól már alig bírt kimondani a